

LIBRIS

We know
books

CRISTINA POP
.....
DINCOLO DE
CUVINTE

SIONO
EDITURA

București 2022

Cuprins

Despre autoare	5
Cristina	7
Credința	8
Noaptea.....	11
Re-ciclarea.....	12
Spălătoreasa digitală.....	13
Autobusul de frecvențe.....	15
Timpuri noi.....	16
Somnul.....	17
Noi	18
Apartenența.....	19
Partitura	20
Hribi.....	21
Toamna.....	22
Timpul	24
Tabloul.....	25
Luxembourg	26
Fall.....	27
Balena	29
Castelul.....	30
Depozitul de amintiri	31
Café Croisette/Cafeaua încrucișată	32

La coafor	34
Ideile.....	35
Cuplul.....	36
Nesfârșitul	39
Nefericitul.....	40
Noaptea II.....	41
Acolo	42
Ploaia.....	43
Damblaua	44
Frâna.....	46
Imprimanta	47
Balconul	48
Pagini.....	49
Târgul	51
Chipul.....	52
Detectorul de oameni.....	54
Migrația	55
Binele	56
Cactusul.....	57
Fericirea.....	58
Mai repede.....	60
Ceaiul	62
Subiectul.....	63
Predicatul.....	64
Atributul	65
Complementul	66
Punctul.....	67

Bicicleta stelară	69
Odată	71
Dansul	72
Nota de plată	73
Limba	74
Tăcerea	75
Banalul	76
Încolo-încoace	77
Grădina	78
Cifra	79
Fracția	80
Compartiment	82
Călătoresc	83
Respirația	84
Copacul	86
Dialogul	87
Dincolo de ieri	88
Anto(a)nim(a)	89
Fereastra	90
Clepsidra	91
Omul	92
Dumnezeu	93
Cofetăria	94
Alegoria	96
(Zer)oul	98
Si bon	99
Braseria	100

Poveste	101
Așteptarea	102
Botezul	103
Identitatea	104
Vedere	105
Apa	106
Amândoi	107
Dimineața	108
Bucătăreasa	110
Biblioteca	112
Ciocolata	114
Primăvara	115
Foamea	116
Îngerul	117
Îndată	118
Cutia de ceai	119
Inima	120
Alarma	121
Executiv	122
Monoton	123
Accesul	124
USB	125

Cristina*de Mirela Ardelean*

Dincolo de cuvinte,
(Răstămăciri de simțuri)
Se ițesc cântece de sirene
Dinspre o oarecare
Transcendență
Maternă, ca o naștere naturală
Firească și ademenitoare.
Furioare de lumină
Împletite cu neguri
Tresar sub cupola gândurilor
Luând chip de zeițe
Înveșmântate în poleite metafore
Care bat la porți de suflet
Însuflețite de o pană măiastră....

Credința

De ieri, de azi, credința mea s-a îmbrăcat în alb.

Nu o găseam în garderoba inimii mele,
am început să îi simt lipsa
când însăși lipsa ei era lipsa mea.

Credința mea era prezența imperceptibilă ce îmbrăca
umerașul gol
ce zdrăngănea la fiecare deschidere a dulapului.

Garderoba mea de aparențe
era cocoșată de umerașe înghesuite unele peste altele
purtând până la isterie rochii, fuste, cămăși, sacouri,
forme și culori ce se grămădeau în ochii mei
și mă îmbrăcau în lume
pentru a ascunde umerașul gol imperceptibil
ce aștepta însingurat, netulburat, apropierea mea.

În ziua în care am renunțat la garderoba aparențelor,
umerașul meu gol,
netulburat, m-a îmbrăcat în goliciunea mea

de ieri, de azi, dintotdeauna,
de care eu fugeam și pe care o țineam
captivă în dulapul meu de aparențe,

ca pe o inexistență, mută și nevăzută, dar prezentă în duh.
Când garderoba mea de gânduri și reacții,
de programări și de concluzii s-a prăbușit
sub greutatea propriilor aparențe
ce atârnavă grav deja în conștiința mea,
un zdrăngănit pe pardosea mă anunța
și mă încorpora în goliciunea mea.

M-am îmbrăcat în mine fără culoare,
forme și pretenții imaginare,
fără efecte căutate și realizări obligatorii.

Nu am mai umplut de corp croiala,
Nu am mai vrut să fiu un simplu umeraș uman
îmbrăcat în iluzii materiale.

M-am prăbușit în căutarea duhului pe pardosea,
un umeraș purtător de dorință, de foame și sete
după intangibilul ce ne încorporează viața
pe calea desăvârșirii.

Mi-am îmbrăcat în haina aceea de pe jos
speranțele și visele,
remușcările și paradoxurile, negările și părerile.

M-am ridicat din ruinele garderobei vechi de aparențe
îmbrăcată în mine și am așezat umerașul
netulburat în dulapul meu interior.

Îl port și acum în mine ca să îmi simt prezența renăscută.

Noaptea

Mă plimb pe arterele orașului noaptea
Prefăcându-mă un spion al luminii
Atras de becuri, cupole, reclame luminoase
Ce cască în așteptarea zilei

Mă plimb pe arterele orașului noaptea
În căutarea unei inimi care să bată
La unison cu mașinăria mea stricată
Să îmi dea un impuls de electricitate în așteptarea zilei

Mă plimb pe arterele orașului noaptea
Căutând să îmi refac rețeaua neuronală,
Citind reclame luminoase care mi se impregnează în creier
Și îmi ghidează automat restul zilei

Mă plimb pe arterele orașului noaptea
Ca un cercetător GIS în căutarea geografiei interioare
Scanez, memorez, refac drumuri fără ieșire
Testez un GPS al inimii

Re-ciclarea

Reciclez oamenii din viața mea și îi arunc conștiincios
În cele trei coșuri din beciul conștiinței mele
În cele trei culori de praf de stele

Albastru e pentru firile de plastic
Ce te agasează zilnic din puțul gândirii
Ca sunetul unei sticle călcate
Eliberatoare de O₂-uri curate

Galben e pentru oamenii cutii de carton
Ce îmbracă conținuturi diverse în camuflaj de birou

Albul e pentru caracterele menajere
Ce-și curăță metehnele lor prin case pasagere

Oameni buni la toate îți reciclează
Cereri, gesturi, gânduri ce acompaniază
Trezitul de dimineață în capotul lucios
Și tranzitul gândirii unui om luminos

Spălătoreasa digitală

Sunt o mașină de spălat vise
Conectată la subconștientul colectiv
Tamburul meu învârte lacom
Gânduri intrate la apă, noroiul de pe vise
Spală cu râvnă importanța de sine
și scoate petele de caracter

Sunt o mașină de spălat vise
În serviciul tuturor, în spălătoria publică a mentalului lor
Primesc coșuri de rufe murdare curate
Unesc pe viață destine de șosete desperecheate
Folosesc detergent ecologic pentru un ciclu complet
Ce nu alterează frumusețea niciunui vis incomplet

Sunt o mașină de spălat vise
Curate murdare ale unor oameni cu vieți bipolare
Ce-și așează rutina între urât și frumos
Ce mănâncă cu spor între rău și gustos
Ce gândesc liber între adevăr și minciună
Ce-și încep ziua între rugăciune și ură